

A közkórház élelmezése házikezelésben.

— Évenként 36.000 korona megtakarítás. —

(Saját tudósítónktól.) A kórházi bizottság csütörtök délután dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnöklése alatt ülést tartott. A bizottság a főszámvevő javaslatára egyhangúlag elhatározta a városi közkórház élelmezésének házi kezelésbe vételét, május elsejétől kezdődőleg. A kórház élelmezési tisztje a jelenlegi vállalkozó, Halmos Ottó lesz, akit a IX. fizetési osztálynak megfelelő fizetéssel alkalmaz a város. Május elsején reggel a főszámvevő átveszi a kórházi élel-tárt, délben pedig már házikosztót kapnak a betegek.

A kórházi bizottság ülésén Scultéty Sándor főszámvevő, akit a polgármester a gyulai és temesvári kórházak házikezelésének tanulmányozására küldött, beszámolt utjának eredményéről és a következő javaslatot terjesztette a bizottság elé:

A gyulai kórházban jelenleg 650 polgári és 450 katonai beteg van átlás alatt, ezenkívül a kórházban kapnak ellátást a segédorvosok és ápoló személyzet is. A egész létszámot figyelembe véve, a gyulai kórházban naponként 1300 személyre főznek, ellenben a szegedi közkórházban naponként 360—380 személyt kell élelmezni. A gyulai kórházban az élelmezés költsége a tiszti étrenddel együtt naponként átlag 1 korona 66 fillérbe kerül, amiért nekünk 1916. május hó 1-től kezdve átlag 2 korona 44 fillért kellene fizetni. A gyulai kórház napi ápolási díja 2 korona 98 fillérben van megállapítva, míg a szegedi kórház ápolási díja 3 korona 4 fillér.

A házi kezelésben lévő élelmezést az élelmezési tiszt látja el, az ő kezébe fut össze az élelmezés intézése. A bevásárlásokat házilag eszközlik és minden néven nevezendő élelmi cikket házilag szereznek be. A legkeresettebb cikkekből nagy raktári készletük van. A gyulai kórházban ez idő szerint három hustalan nap van és pedig: hétfő, szerda és péntek; ezeken a napokon a közönséges betegek semmi néven nevezendő húsfélélt, sem pedig tojást nem kapnak.

A gyulai kórházban kiszolgáltató ételneműek véleményem szerint minőség tekintetében elsőrendűek. Mennyiség tekintetében az ételneműekhez használt marhahús és egyéb élelmi cikkek fedik a szegedi kórház főzési szabályában megállapított mértéket.

A temesvár-városi közkórház beteglétszáma körülbelül fedi a mi kórházunk beteglétszámát, amennyiben a 320—350 között ingadozik. A kórházi élelmezés itt is házilag történik, ugyanolyan számadási rend szerint, mint Gyulán. A temesvári kórháznak a napi ápolási költsége 3 korona 16 fillérben van megállapítva, az élelmezés költsége pedig 1 korona 75 fillérbe kerül. *Egyébként a temesvári kórház is 120.000 koronás előző évekről származott deficittel dolgozik.*

A temesvári kórháznál két hustalan nap van és ezeken a napokon hús helyett csak egy-egy tojást kapnak a betegek. Temesvárott nemcsak a hustalan napokkal takarékoskodnak, hanem az élelmezéssel is. Ugyanis a nem hustalan napokon is a mi 100 grammos husadagjaink helyett a husadagok is leszállítottak 85 grammos adagokra. A mai viszonyok mellett akár vállaltba adja a kórházi bizottság az élelmezést, akár házi kezelésbe veszi, javasolom, hogy legyen az bármilyen hús, legyen az tiszti étrend vagy ápoló személyzeti ellátás, a husadag kiszolgáltatásához igényelt húst csont nélküli minőségben nyers állapotban 170 grammban állapíttassék meg.

Havonként legalább 3000 korona meg-

takarítást lehet azzal elérni, ha az élelmezés házilag kezeljük, ami egy év alatt 36 ezer koronát tesz ki. Miért is javasolom, hogy a kórházi élelmezés 1916. május 1-től kezdve vétessék házi kezelésbe. Az élelmezés vezetésével a kötött szerződés értelmében bízzák meg Halmos Ottó jelenlegi vállalkozó, azzal, hogy a szükséges előjósá-gok, hus- és zsírneműek, tejanyagok, bolti cikkek és piaci árak a számvevőség közbejöttével szerzendők be. Az erre legalkalmasabb módot a polgármester hozzájárulásával a főszámvevő állapítja meg.

A heti étlapot az igazgató főorvos hozzájárulásával az élelmezési tiszt állítja egybe; a heti étlap a főszámvevő által is ellenjegyzendő. Egyelőre a betegek és ápolósze-

mélyzet után hetenkint háromszor hustalan nap állapítandó meg és pedig hétfő, szerda és péntek. A hustalan napok akként értelmezendők, hogy ezeken a napokon semmi néven nevezendő húsféle, vagy tojás ki nem szolgáltatható. *A pénteki napnak a tiszti étrendnél is hustalannak kell lennie.*

A havonkénti élelmezési számadást egy számvevői közeg állítja egybe, amely az élelmezési tiszt által is igazolandó s az igazgató főorvos és főszámvevő által ellenjegyzendő.

A kórházi bizottság a főszámvevő javaslatát rövid tanácskozás után teljes egészében elfogadta.

Carp leleplezései az orosz militarizmusról.

A Bukarestben Carp Péter szerkesztésében megjelenő Moldova című lap adja a következő megdöbbentő rajzát az orosz militarizmusnak:

— Az antant miniszterei azt kívánták világgá, hogy az ő céljuk a német militarizmus letörése. Szó sincs róla, az oroszoknak, franciának nagyon is kényelmetlen az a német militarizmus, amely lehetetlenné teszi, hogy valaki megtorlatlanul hazájára törjön. Oroszország abból a célból nyelte el Franciaország millióit, hogy emberáradatával seperi el Németországot és az osztrák-magyar monarchiát. Az orosz áradat megindult és még a Dimbrovica melletti sztratégák is azt hitték, hogy a két birodalomnak vége. Azonban nem így történt. Az oroszok leverettek.

Néhány példával megvilágítjuk az oroszok világraszóló csúfos vereségének okait.

Szimlely Pétervár legelegánsabb mulatóhelye. A cigány eszeveszetten húzza. A kiszolgáló „hölgyek” szörnyen el vannak foglaltva az urakkal. Éjfél már rég elmúlt. Egyyszerre csak három gárdatiszt jelenik meg a mulatóban. Letelepszének egy asztalhoz, a vendégek miatt adnak helyet a hatalmas uraknak. Pézsgőt rendelnek. Hamarosan ketten letörlik az asztal két lábát, a harmadik felemeli az asztalt. A kiszolgáló pincér jön a pezsgővel, lerakja az asztalra. Természetesen felborul. A tiszt lemarházza, aztán mind a három felugrik, utána szalad. Hogy hamarabb menjen a dolog, az egyik tökrészen utána dobja a pezsgősiveget, de csak a fali kristálytökröt találja. A vendégek mind elmenekültek, csak a tiszt urak duhajkodnak még. A mulató tulajdonosa kiugrja a fejét egy mellékajton s felírja X. nagyherceg, Y. herceg és Z. gróf neveit.

Másnap elküldi nekik a számlát. A tiszt urak fizetnek, a tulajdonos fényes üzletet csinált.

Ez a muszka militarizmus.

Egy bankár a felesége és leánya társaságában kocsin hazafelé megy éjfél tájban. Az ulánusezred három hadnagya megállítja a kocsit, kifogja a lovakat és elvágatnak. Az asszony és leány rémületen sikoltoznak, a bankár tolvajt kiabál. Megjelenik a rendőrség.

— Mit kiabál az? — mondja az őriarat vezetője — csak nem gondolja, hogy egy ulánusezred tisztjei rablók legyenek?

Másnap az bankár megkapta a lovait, de az esetről egy szót sem mert többé szólni. Ezek is orosz katonák!

Egy hadbírószág tizenhét fiatallembert összeesküvés címén halálra ítélt. A védőügyvéd súlyos hibát talált az eljárásban, kéri a bírót újra valló föl vételét és az ítélet végrehajtásának elhalasztását. A kormányzó telefonál a katonai börtönnek, hogy halasz-szák el az ítélet végrehajtását. Kis idő múlva jön a válasz, hogy a kerületi parancsnok végrehajtatta a halálos ítéletet.

A kormányzó Trepow volt, a kerületi parancsnok Nikkolaj Nikolajevics, a lengyel-oroszági hős.

Kokenhausenben néhány újut halálra ítélték, mert a „szabadságról” merészeltek beszélni. A rigai főkormányzó, Sollogub megkegyelmez nekik és élethossziglani fogságra változtatja az ítéletet. Ezt megtáviratozza Kokenhausenbe, de választ nem kap harmadik napra. Végre jön a válasz: Eksz-bellenciád rendelete távirati zavar folytán lekészt, a halálos ítélet végrehajtatott. Sollogub dühében elcsapja a kokenhauseni parancsnokot, azonban két napra rá végzést kap, hogy jellemsen beteget, ezen címen menjen nyugdíjba és a helyét adja át Möller-Sakamellszki tábornoknak, egy ultramoszkovita fenevadnak.

Mi történt?

A kokenhauseni parancsnok táviratilag kérdést intézett Pétervárra, hogy adhat-e helyet a kormányzó kegyelmének? Pétervárról az a válasz jött, hogy lövesse agyon az elítélteket.

A parancsadó Nikkolaj Nikolajevics volt, Filipeszku ideálja.

A novogeorgievszki várépítésnél nagy-mennyiségű cementre volt szükség. Egy lengyel herceg és egy nagyszállító igen előnyös ajánlatot tettek. Háromszázezer rubel kaució ellenében az ajánlatot el is fogadták. Majd a herceg tájékozódni akart Pétervárról. Suchomlinov tábornok azt mondja, hogy a cementszállításról tud, de a herceg ajánlatáról és a kauciójáról nem tud semmit. A herceg megmutatja a nyugtát, a tábornok azt mondotta, hogy csak 30.000 rubel kauciót kértek az ajánlattevőktől, a nyugtája érvénytelen, mert az aláírója lovassági tábornok, akinek semmi köze a várépítések-hez. A lengyel szalad most ehhez a tábor-